

Andi kislánya 2 éves volt, mikor a kishúga megszületett. Szemmel láthatóan nagyon örült a kis jövevénynek, szüleihez és rokonaihoz hasonlóan ő is próbált aktív részese lenni a csodának. Ám egy nap váratlan esemény történt...

A kis Réka feszülten figyelte, ahogy édesanyja és a nagynéni együtt drukkolnak a hasfájós kisbabának, hogy sikerüljön valamit a pelenkába produkálnia. Mikor a pici láthatóan megkönnyebbült, a felnőttek örömujjongásban törtek ki: Hát sikerült a kaki, jaj de jó! Az akkor már szobatiszta Réka kisvártatva, kipirult arccal közölte: nekem is sikerült.

Édesanyja nem akarta elhinni, hogy szobatiszta gyermeke ismét bekakil. Mi történt? Semmi más, mint Réka, kishúgához hasonlóan szintén ki akarta érdemelni a felnőttek elismerését, figyelmét. Ennek érdekében ő is bekakilt.

Mikor a nagytesó visszacsúszik egy előző fejlettségi szintre (pl: ismét elkezd babásan beszélni, ő is kér cumit, stb.), azt azért teszi, hogy ő is hasonlóan kitüntetett figyelmet élvezzen.

Ha ezt tapasztalja nagyobb gyermekénél, ne essen kétségbe. Értse meg a jelzéseket és foglalkozzon többet a nagyobb gyermekkel is. Szervezzék meg, hogy legyenek olyan programok, amikben szigorúan ketten vehetnek részt, háborítatlanul (pl. gyurmázás, festés, társasjáték, vagy csak egy egyszerű séta). Ilyenkor kérjen segítséget a baba mellé, az apuka, nagymama egészen biztosan partner lesz benne.